

SP/Sv.

Hjelm, A.

Op. 2. 3 Dal-låtar.

Ex. B

K. M. A.

Dal-Låtar

Vallkullans visa.

Täppliss Annas visa Bjursgummans visa

för
en Röst vid Piano
af

A. HJELM.

Op. 2.

STOCKHOLM
ELKAN & SCHILDKNECHT.

Pris 1 Kr. 50 öre.

C. G. Röder's Lith. Etabl., Leipzig.

Till Herr Johan Jacobson.
i tacksam lofsord
af Olofsson sammanst.
fordon fri
Jonsdotters

Vallkullans visa.

(Till Fru Dagmar Möller)

A. Hjelm.

Sång. **Piano.**

Andante. **Allegro.**

p *f leggiero* *p*

diminuendo *a tempo* *f marcato*

colla parte

Vall-kul-lan hem-ma är i Lek-sands
 Vall-kul-lan al-drig mi-ste tar om
 Vall-kul-lan ej går med ty ut-i

no-ret, Har stått på gång-en och gått fram i cho-ret, Är
 le-den Och kän-ner äf-ven sti-gen ner till he-den Der
 stu-gan Der hem-ma sit-ter en-sam far, och tru-ga'n Att

ej o-äf-ven att skö-ta väf-ven Fast-än kan-hän-da ni ej tror 'et
 dan-ser-na stå och flic-kor-na gå I takt med goss-ar-ne, och fjo-len
 jem-ka sig dit ner Ej hon sig o-mak ger Ty in-gen gos-se-vän hon ä-ger

Då hon jemt spring-er och gnor Rän - -
Med ham bo-polskanspe-lar opp Lu - -
Är fäl - - - le li-ka gla' än - då Fast - -

- - ner allt - jemt och snor Sko - - - gen
- ste-li - - - ga då i dans och hopp Kringt flic - - - kan
- in - - - gen fäst-man hon kan få, Sjun - - - ger

rundt och val - - - lar get - - ter, All - - tid gla' å
svän - - - ger om i helg-dags-kjoln Och dan - - sen står vid
gladt och val - - - lar get - - ter, All - - tid gla' och

al - - drig tröt-ter.
mid - - natts - soln.
al - - drig tröt-ter.

Som bäck - - kens våg Så hen - - nes håg Står

ut till allt, hon än al - - drig såg.

p smorzando

Vall-kullan känner ej till sto-ra verl-den, I ty-sta sko-gen jemnt går göm-da

a tempo
f marcato

fär-den Vid tal-lar-nes sus och bäckar-nes brus Och öf-ver ängar-ne och gär - - den

colla voce

Då af so - - lens gull Skog -

och dal är full, Dof - - - tar

skönt af hägg och klöf-ver, Sti - gen lig - ger *uttrycksfullt*

ljus ned - öf-ver. Då hen - - nes håg Likt

bäc - kens våg Står ut till allt hon än al - - drig *drömmande ral - - len -*

- tan - - do *a Tempo (Bredt)* , *rallentando*
säg. Vall - kul - lan läng-tar verk-ligt ut i verl den.

- tan - - do *espressivo* *a Tempo*

Täppliss Annas visa.

Med en gammal visrefräng.

(Till Fru Dagmar Möller.)

A. Hjelm.

Moderato.

Sång.

Piano.

mf

Kos - sa ba - na kom!

p

Skön - ros vänd om! Gull - - kro - na jem - ka dej ur

Presto.

ve - - jen. Så se då opp ditt stoll, i
som du var en calf i

p *leggiere*

y - - ran Du rän - - ner ju rätt ned i
kät - - ta Nog kom jag då med dej till

my - ran. Be - - vars att val - la tock - na krit - ter, Hos
rät - ta, Nu får jag gö - ra rätt för slan - ten Och

f

1. mor jag hell - re hem - ma sit - ter. När fant' en. La
hell - re an - nor-lun - da

2. *mf*

Tempo giusto.

la. _____

mf colla voce *pp*

Tempo I.

2. Då längst bort - - åt. En vall-horns - låt Jag
3. Der hem - ma mor På Her - ran tror Och

Presto.
parlando

hör, jag vil-le dit bort - öf - ver. Men sko-gen är så my-cke lång Och
syss-lar da-gen lång vid slän - dan. I kläd - lig dräkt så kan visst hän-da Att

p leggiero

in - gen sva - rar på min sång. — Fly bort från des - sa hem - ska
in - nan vin - tern gått till än - da Och ändt - ligt fyll - da sjut - ton

Tempo giusto.

stäl - len, Det re-dan skymmer på i qvål-len. La _____
å - ren Jag får en fri - a - re till vå-ren. La _____

mf *colla voce*

la _____
la _____

A. Hjelm.

pp

Bjursgummans visa.

Sjunges på bondmaner på konsonanterna, något spetsigt och rytmiskt.

(Till Herr Sven Scholander.)

A. Hjelm.

Raskt.

Sång.

V. 1. Fel - Pel - les Ol - les Da - nils Pers An - na,
V. 2. Tvär - sä - ker är du, Lång - Han - ses Bri - ta,

Piano.

Som der i dan - sa snor! Tids nog en dag så får du be - san - na
Morsk och ka - vat dej ter, Men på vårt ord du kan dej för - li - ta

Or - da, du nu ej tror: Att liksom vi en dag — Gam - mal dublr och
Fast du åt oss ej ser. Ung - do - men den ä' kort, — Flyr, förr'ndu rätt dä

grå, Sit - ter ut - i vårt lag — Skräp - lig att se up - - på.
vet, Fägrin - gen viss - nar bort. — Och sen till din för - - tret.

cresc. *rallentando*

Gos - - sar-ne som nu vän-der på klac-ken, Bju - - - der dej upp till sväng,
Ej . så som nu i bjäfs och i glit-ter Dan - - sar du yr och ung,

rallentando

V. 4. al - la nu fu - ri, Vi kan då

Knyc-ker en dag för - akt - ligt på nac-ken, Dej går för-bi hvar dräng.
Trum-pen i-bland oss ock-så du sit-ter, Fin - - ner din lef-nad tung.

V. 3.

Fel-Pelles Olles Danils Pers Anna!
Kulldräkt ej mer du bär,
Flaxar omkring i slimmskläder granna,
Menar, att dom dej klär.
Gossarne på dej blänger,
Och du ser stint igen—
Rundt om dej står och hänger,
Ville dej ha till vän.
Men här i sockna ordning vi hålla,
Näpser den tör bli djärf.
Eljest, kan tänka visst mången fjolla
Rusat till sitt fördärf.

V. 4.

Ana' dä va, när unga vi voro.
Ej uti sus och dus
Flickor i famn på gossarne foro,
Som dom nu gör i Bjus-
Vinteren lång vid väfven
Kullan i stugan satt,
Valkig och brun var näfven.—
Nu går ho' kring i hatt.
Huckle, hon förr anständigt har buri,
Börjar ur bruket gå.
Högfärd uti dom alla nu furi,
Vi kan då int' inga rå.

A. Hjelm.